

Bulletin

**ZPRAVODAJ ČESKÉ SPOLEČNOSTI PRO KRAJINNOU EKOLOGII
REGIONÁLNÍ ORGANIZACE IALE ČESKÉ REPUBLIKY**
(Czech Regional Organization of the International Association for Landscape
Ecology; CZ-IALE; <http://www.natur.cuni.cz/cziale>)

Veřejná panelová diskuse o stavu ekologie krajiny v České republice

Veřejná panelová diskuse o stavu a budoucnosti ekologie krajiny v České republice se konala v pátek 24. listopadu od 13.00 v Praze na Albertově v učebně Věž. Podle prezenční listiny přišlo do Věže 30 zájemců o diskusi. Převažovali členové CZ-IALE, ale diskuse se účastnila i řada hostů, především z MŽP ČR a VÚKOZ. Z pozvaných hostů se omluvili M. Marek (ÚSBE AV ČR) a L. Miko (EC EU Brusel). Diskusi řídil předseda HV CZ-IALE A. Buček, aktivně v ní vystoupilo celkem 16 účastníků, někteří i opakovaně. Rozpravu zahájil J. Fanta, iniciátor dopisu AV ČR (viz Bulletin CZ-IALE 2006:1:8-11), který shrnul základní problémy, související se stavem a dynamickými změnami krajiny ČR, které by měla řešit česká krajinná ekologie. V diskusi aktivně vystoupili J. Guth, M. Pásková a F. Pojer (MŽP ČR), J. Hendrych, P. Mackovčín a I. Tábor (VÚKOZ), M. Bartoš a T. Kučera (ÚSBE AV ČR), P. Kovář a Z. Lipský (PřF UK), P. Maděra (LDF MZLU), A. Salašová (ZF MZLU), P. Sklenička (FLE ČZU) a P. Trpák. Všichni aktivní účastníci diskuse byli vyzváni, aby shrnuli základní myšlenky svých příspěvků v diskusi a zaslali je redakci Bulletinu. Příspěvky těch, kteří tak včas učinili, nacházíte v tomto čísle.

Bezprostředně aktuální informací byla zpráva o tom, že MŽP ČR změnilo zřizovací listinu současného Výzkumného ústavu Silva Taroucy pro krajinu a okrasné zahradnictví v Průhoncích, který měl být původně od 1. 1. 2007 transformován na veřejnou výzkumnou instituci s názvem Ústav biodiverzity a krajinné ekologie. Nová zřizovací listina ponechává budoucí veřejné výzkumné instituci původní název a zřejmě i tradiční zaměření hlavní činnosti. Otevřenou otázkou zůstává, jaký prostor a jaké prostředky budou mít v nové instituci ti, kdož se budou zabývat biodiverzitou a krajinnou ekologií.

Diskuse byla věcná, jednotlivé příspěvky se zabývaly jak dlouhodobými problémy, tak i aktuálním stavem institucionálního zajištění vědeckého výzkumu krajiny. Příznivě působily příspěvky pracovníků MŽP ČR, kteří demonstrovali, že vnímají potřebu vědeckého výzkumu krajiny ČR.

Univerzitní pedagogové poukázali na to, že na univerzitách je zajištěna výuka krajinné ekologie i výchova mladých krajinných ekologů, ale že v ČR je velmi limitovaná možnost zabývat se vědeckým výzkumem krajiny po skončení studia. Podle mého názoru byla veřejná panelová diskuse užitečná, rozhodně nelituji těch dvou hodin, strávených ve Věži. Myslím, že uspořádáním veřejné panelové diskuse naplnila CZ-IALE ve stanovách deklarovaný cíl – být komunikační platformou všech, kdož se ekologií krajiny zabývají.

Antonín Buček

Diskusní příspěvek - Josef Fanta (Wageningen University)

V důsledku absence řádné koncepce krajinně-ekologického výzkumu v Akademii věd a v důsledku jeho nedostatečné podpory v popřevratovém období ztratila česká ekologie krajiny kontakt s vývojem oboru v Evropě a ve světě. Individuální přístupy jednotlivých vědeckých pracovníků na univerzitách nemohly tento nedostatek plně nahradit. Situace posléze vyvrcholila zrušením ÚEK koncem roku 2005. Dopisem předsedovi prezidia AV ČR prof. V. Pačesovi ze dne 1. 11. 2005 vyjádřili Fanta, Prach a Buček pochybnost o správnosti tohoto rozhodnutí a požádali o uvážení jiného vhodného řešení pro zachování krajinně-ekologického výzkumu ve struktuře AV. V odpovědi náměstka předsedy prezidia AV prof. Drahoše dalo prezidium AV najevo, že nepovažuje ekologii krajiny za vědní obor a nehodlá ji dále ve struktuře AV rozvíjet. Ve srovnání se situací v jiných evropských zemích, kde se v současné době naopak věnuje ekologii krajiny mimořádná pozornost (např. Velká Británie, Dánsko, Nizozemí, SR Německo), jde o rozhodnutí velmi podivné. Je zřejmé, že AV nevnímá význam ekologie krajiny jako vědního oboru v současném období změny zemědělství a venkova, ani ekologické dopady této změny na českou krajinu.

Zrušením ústavu tak vznikla v ČR kuriózní a v Evropě ojedinělá situace: ČR nemá institucionálně zajištěný výzkum v oboru ekologie krajiny v době, kdy je potřeba vědeckých ekologických informací o krajině mimořádně naléhavá jak pro nápravu ekologických důsledků bezohledného zneužívání krajiny totalitním režimem ve druhé polovině minulého století tak pro zpracování smysluplné vize práce s krajinou a pro strategii řízení jejího vývoje, využívání a ochrany v budoucnosti. Pozitivním rysem rozhodnutí AV je skutečnost, že skončilo období předstírání. Je jasné, že od AV se v tomto směru nedá institucionální zajištění a podpora výzkumu očekávat. Z této situace musí CZ-IALE vyvodit důsledky pro svou další činnost.

Ministerstvo životního prostředí, vědomo si neudržitelnosti situace, rozhodlo o zřízení Institutu pro výzkum krajiny jako veřejné výzkumné instituce – na bázi dosavadního Výzkumného ústavu pro krajinu a okrasné zahradnictví v Průhoncích. Jakým způsobem bude transformace VÚKOZ v nový ústav provedena není dosud známo. Rozhodnutí o tom je interní věcí MŽP.

Není pochyby o tom, že rozběhnutí činnosti nového ústavu nebude za současné situace jednoduchou záležitostí. V zájmu věci proto vyzývám všechny členy CZ-IALE, aby byli podle svých možností nápomocni MŽP a novému ústavu poskytnutím informací a vědecké a odborné expertízy. Vhodným způsobem pomoci - zejména v počátečním období - by mohla být vědecká spolupráce univerzitních pracovišť s novým ústavem na výzkumných projektech.

Je třeba vynaložit maximální úsilí k tomu, aby česká ekologie krajiny rychle překonala v minulých letech vzniklé zpoždění a zařadila se svými přístupy a výsledky do proudu evropského vývoje. V řadách členů CZ-IALE je k tomu dostatečná vědecká kapacita. Soustředěnou vědeckou prací a spoluprací je třeba vytvořit jak personální tak institucionální podmínky k jejímu maximálnímu využití.

Josef Fanta

Diskusní příspěvek - Antonín Buček (CZ-IALE, MZLU v Brně)

Ponechám na historických vědy odpověď na otázku, proč na přelomu tisíciletí v ČR postupně zanikly všechny veřejné instituce, které se zabývaly krajinou (Geografický ústav ČSAV v Brně, TERPLAN Praha a Ústav ekologie krajiny AV ČR). Jedním z důsledků tohoto vývoje je i to, že Česká republika je jedním z mála evropských států, který nemá národní atlas.

Jsem přesvědčen o tom, že v období dynamických změn české krajiny potřebujeme komplexně založený základní výzkum dlouhodobých trendů vývoje krajiny, jehož výsledky by umožnily formulovat hypotézy o budoucích důsledcích a nalézat cesty k tolik potřebné harmonizaci krajiny. Objektivní potřeba veřejného ústavu, který se bude zabývat biodiverzitou a krajinnou ekologií v regionálním měřítku ČR, je nezpochybnitelná. Zahraniční příklady existují, např. nizozemská Alterra. Současné řešení, že se tímto směrem vydá od příštího roku VÚKOZ Průhonice s brněnskou pobočkou, je překvapující. Bude zajímavé sledovat, jak se podaří sladit tradičně (od roku 1927) dominující zaměření tohoto ústavu na okrasné zahradnictví s potřebou dostatečného personálního a ekonomického zajištění výzkumu biodiverzity a výzkumu v oblasti ekologie krajiny. Nemohu se však zbavit obav, aby to nakonec v síti českých veřejně výzkumných institucí nedopadlo s krajinnou ekologií tak, jako v AV ČR. Aktuální otázka zní: kde budou moci pracovat nadějní krajinní ekologové, v dostatečném počtu (a myslím, že i kvalitě) vychovávaní na českých univerzitách? Dnes odcházejí do soukromého sektoru či na úřady státní správy a samosprávy. V těchto institucích ovšem rozhodně nemají prostor pro získávání základních krajinně-ekologických poznatků, tolik potřebných pro nejrozmanitější aplikace. Pokud se z různých důvodů nepodaří rozvíjet českou krajinnou ekologii ve veřejných výzkumných institucích, vzniká volný prostor pro aktivitu všech univerzit, které mohou k výzkumu krajiny přispět. Osobně si myslím, že by tento volný prostor měly začít vyplňovat co nejdříve.

Závěrem zopakuji myšlenku, kterou jsem formuloval při zahájení diskuse o ekologii krajiny v ČR: *„úroveň české krajinné ekologie nezávisí pouze na „kompetentních institucích“, ale především na zaujetí těch, kdož se ekologií krajiny zabývají nebo využívají její poznatky“* (Bulletin CZ-IALE 2006:1:8). Prokazují to i výsledky aktivit CZ-IALE, náležející k nejmladším českým vědeckým společnostem. Velmi potěšující je především zájem mladých odborníků, kteří dnes již tvoří většinu členské základny CZ-IALE.

Antonín Buček

1. Diskusní příspěvek:

Rád bych zdůraznil zlom daný nadcházející reformou financování vědecko-výzkumných institucí (přechod na VVI), který smazává rozdíly mezi jejich dosavadními typy. Ruší se odlišnost v tradici: financování badatelského výzkumu (AV ČR) na jedné straně převážně grantovým systémem v kombinaci s určitou formou přímé státní dotace, a financování aplikovaného výzkumu na druhé straně (tzv. resortní ústavy pod gescí jednotlivých ministerstev) zakázkami a přímou vazbou na státní rozpočet. Formální akt přijetí zpětné vazby přes každoroční evidenci výsledků prostřednictvím databáze publikací RIV apod. sice bude stimulovat personál dotyčných institucí ke změně chování, ale je iluzí, že by to bylo realizovatelné „přes noc“. Požadavky vládní Rady VaV tak, jak vešly do zákona, postaví jakoukoli instituci do mantinelů podobných těm, v jakých se ocitl ÚEK AV ČR před zrušením původního zaměření – otočení kormidla lze chápat jako logickou účelovou reakci (téma není nadřazeno kvalitě existence resp. existenci shluku pracovních míst vůbec). Existenciální problém nezmizí a bude platit zvláště tam, kde se zároveň mění koncepce či zadání, navíc v ne zcela ujasněných obrysech a zároveň chybějí odborníci v nových zaměřeních a s potřebnými návyky operativního zúročení výsledků. To může být případ transformace dosavadního VÚKOZ.

Jako představitel školy, která staví na zvyklostech „research faculty“ a která produkuje absolventy v poměrně širokém oborovém pásmu, jež mohou najít uplatnění v prostorovém rámci krajiny, nabízím spolupráci. PřF UK vychovává absolventy v biologii (krajinný kontext: např. metapopulační dynamika bioty, biodiverzita různých skupin organismů), v geologii (krajinný kontext: např. geochemie hornin nebo odpadních substrátů), v geografii (krajinný kontext: např. využití krajiny, hydroekologie, migrace a demografické aspekty v osídlení území) a v chemii (krajinný kontext: např. ekotoxikologické dopady různých typů znečišťování prostředí). Bez ohledu na to, zda na fakultě máme či dosud nemáme více integrovaný útvar, který by explicitně ošetřoval komplex struktur a procesů na úrovni krajiny, učíme absolventy týmové práci a schopnosti vstupovat do ad hoc projektů. Budoucímu výzkumnému ústavu můžeme nabídnout školení vybraných adeptů ve vyžádaných tématech. např. formou diplomových nebo disertačních prací.

2. Diskusní příspěvek

Poznámka k přebírání vzorů: Opakovaně se tu uvádí holandská instituce Alterra ve Wageningen jako žádoucí model pro fungování ústavu s krajinně ekologickou náplní. S kolegou Z.Lipským a dalšími lidmi z fakulty máme s prací této velké instituce zkušenosti jako participant na projektu EU v rámci 5. RP (BioHab – Biodiversity and Habitats), který pod koordinací Alterry za účasti reprezentantů 14 států skončil v loňském roce. Personální vybavení je takové, že podnik tohoto typu je schopen dosáhnout jak na ryze „badatelské peníze“ např. z EU, tak na aplikační zdroje, a ještě velmi kvalifikovaně a masívně vynakládá prostředky na osvětu a popularizaci své činnosti vůči veřejnému sektoru. I ta třetí složka je velmi důležitá – veřejnost musí být ochotna dávat ze svých daní i jinak prostředky na určitý výzkum. Zatímco my ventilujeme stesky, že u nás neproběhla žádná veřejná diskuse na téma, jakou kvalitu pro život představuje různě spravovaná krajina, většina západoevropských zemí s tím nemá problém, ale je to i zásluhou cílené osvěty.

To vše v úhrnu stojí zainteresované instituce značné prostředky, podle všeho nesrovnatelné s možnostmi ČR a už vůbec neočekávatelné u nově vznikajícího ústavu, který se rodí do nových podmínek se skrovným zázemím. Je to námět pro přemýšlení jak pro zřizovatele, tak pro manažery samotného ústavu.

Pavel Kovář

Diskusní příspěvek - Ivo Machar (CZ-IALE)

V polovině letošního roku jsem byl osloven z MŽP s vážnou nabídkou podílet se pracovně na řízení transformace tzv. resortních výzkumných ústavů (VÚV TGM, ČHMÚ, VÚOZK ST a ČGÚ) formou jejich sloučení do jakéhosi velkého konglomerátu. S hrůzou v očích jsem tuto nabídku samozřejmě odmítl. Dnešní pohled MŽP na přechod přímo řízených ústavů do VVI je naštěstí již výrazně jiný. MŽP si navíc slibuje od vzniku nově koncipovaného Výzkumného ústavu biodiverzity a ekologie krajiny v Průhonicích „nový vítr“ do plachet korábu výzkumu v ekologii krajiny. Osobně však vidím problém v tom, že takový koráb neexistuje.

Domnívám se, že přičleněním několika (dvou desítek) odborníků z bývalého brněnského monitorovacího a výzkumného pracoviště AOPK k dnešnímu VÚOZK ST nezakládá v žádném případě velké naděje na úspěšný rozjezd „nového“ ústavu. Název ústavu může jeho zřizovatel měnit samozřejmě jakkoliv, tím ovšem nijak neřeší strukturu, zaměření a výkonnost ústavu.

12tiletá praxe na státní ochraně přírody ve mně zanechala hluboký dojem z trvalého „odezdikezdismu“ pokud se týká tzv. „podpory výkonu státní správy v životním prostředí“ (což byl hlavní smysl existence tzv. resortních výzkumných ústavů pod MŽP). Podpora státní správy těmito ústavu ovšem fungovala ve skutečnosti tak, že když některý úřad ochrany přírody potřeboval řešit nějaký problém u „svého“ resortního ústavu, musel pro něj nejdříve sehnat finanční prostředky a potom teprve se mohl o řešení úkolu ucházet. Někteří pracovníci těchto resortních ústavů (speciálně pracovníci brněnské pobočky VÚV TGM) dokonce tvrdě vystupovali proti těm úřadům ochrany přírody, jejichž odbornou podporu měli v popisu práce.

Před pár lety s velkou slávou založená Agentura ochrany přírody a krajiny (AOPK) vznikla z toho důvodu, že měla být výzkumnou a odbornou oporou ochránářských úřadů (Správ CHKO, odborů ŽP na krajských úřadech...) a zárodkem vznikající větší Agentury životního prostředí. Dnešní stav je takový, že AOPK opět do hlubin svých organizačních struktur pohltila jednotlivé Správy CHKO a stala se tak především úřadem s celostátní působností, v jehož činnosti se odbornost (natožpak výzkum) rychle vytrácí. Dokonce jsem již zaslechl informace, že i tzv. regionální střediska budou časem (nutná je novela zákona) výkonnými úřady pro „druhou ochranu“. Omlouvám se, že za těchto skutečností nemohu věřit myšlence vzniku funkčního Výzkumného ústavu biodiverzity a ekologie krajiny, byť bych jí přál úspěch.

Ivo Machar

Česká ekologie krajiny – jak dál?

▪ **Česká ekologie krajiny má na MŽP podporu a perspektivu**, je zde chápána jako velice důležitý, průřezový obor, stěžejní při koncepční péči o krajinu. Musí však reflektovat současné vývojové trendy, tj. řešit ve větší míře i další (ne pouze) ekologické aspekty krajiny – za účelem hledání udržitelného využívání krajiny.

▪ Spousta **zajímavých námětů a úvah na toto i související témata padla během tří setkání v rámci konference Tvář naší země**, ale i při dalších konferencích věnujících se krajině a plánované péči o ni.

▪ V současnosti dochází k transformaci VÚKOZ (VÚ pro krajinu a okrasné zahradnictví). Hlavním předmětem výzkumu tohoto ústavu má být krajina, a to všechny její typy od přírodě blízké až po městskou či degradovanou krajinu. Do výzkumu by mělo být zapojeno více oborů, neboť krajina je mezioborové téma. Kromě krajinné ekologie by mělo jít např. i o krajinnou a zahradní architekturu, krajinné inženýrství, krajinnou archeologii, krajinnou sociologii, krajinný management, geografie, ale i přírodní disciplíny jakými jsou hydrobiologie, botanika, zoologie, biologie atd. **Krajinná ekologie by měla mít evidentně klíčovou, do značné míry syntetizující roli**. V tomto ohledu je možné se (s kritickým odstupem) inspirovat nizozemským institutem ALTERA, spolupracujícím úzce s univerzitou Wageningen. Do budoucna by nebylo vhodné jeden obor vytlačovat druhým, ale spíše hledat, jak se doplňují a usilovat o synergii během výzkumu. Je to náročné, ne však nemožné.

▪ Česká republika se zavázala naplňovat Evropskou úmluvu okrajně, což mj. znamená, že by měla postupně zavést v našich podmínkách tzv. krajinné plánování, navrhovat, aktualizovat a naplňovat národní krajinou politiku, provádět systémově krajinný management – tj. chránit a udržitelně rozvíjet českou krajinu jako součást evropského dědictví. Česká společnost pro krajinnou ekologii **CZ-IALE představuje pro MŽP významného potenciálního konzultanta a pomocníka při procesu naplňování zmíněné Úmluvy**. Bylo by žádoucí takovou spolupráci nějak (např. Memorandem o spolupráci) formalizovat.

▪ MŽP (alespoň odbor ekologie lidských sídel a člověka) výrazně podporuje spolupráci s akademickými a výzkumnými pracovišti, zejména při využívání výstupů studentů a vědců při koncepční a metodické činnosti resortu a jeho organizací, při naplňování národních závazků, jaké vyplývají např. z Evropské úmluvy o krajině. **Záměrem i současnou politikou je přijímat absolventy oboru krajinné ekologie na samotné ministerstev i do jeho výzkumných institucí (konkrétně transformovaný VÚKOZ).**

Martina Pásková

Toto číslo bulletinu vychází těsně v předvánočním čase a netradičně je celé věnované diskusi, která proběhla živě 24. listopadu. Ztotožňuji se s mnoha předchozími příspěvky, byť ne bezvýhradně, a abych je neopakoval, chci jenom upozornit na některá fakta. Krajinná ekologie se nikde v České republice (alespoň pokud je mi známo) nestuduje jako samostatný obor pregraduálního (tj. Bc, Mgr., Ing.) studia. Jako studijní a většinou povinný předmět zařazený do studijních programů se však Krajinná ekologie v 90. letech pevně etablovala prakticky na všech přírodovědeckých, lesnických, případně zemědělských, zahradnických a pedagogických (zde jenom na příslušných biologických a geografických oborech) fakultách v ČR. Není u nás ale žádná katedra krajinné ekologie a tak krajinná ekologové působí jako jednotlivci v rámci biologických, ekologických, geografických nebo krajinářských kateder. Pro úplnost nutno dodat, že dvě katedry fyzické geografie - na přírodovědě v Praze a Ostravě - mají v názvu přidané slovo geoekologie a dvě malé organizační jednotky na zemědělských univerzitách mají v názvu i krajinnou ekologii: Ústav krajinné ekologie na agronomické fakultě MZLU Brno a Laboratoř krajinné ekologie (LEK) na fakultě lesnické a environmentální ČZU Praha. I na nich je ale krajinná ekologie záležitostí jednotlivců, nikoliv náplní celého pracoviště. V souhrnu se tak krajinná ekologie v České republice každoročně přednáší, většinou jako povinný předmět, pro mnoho set univerzitních studentů a má své pevné místo ve výuce.

Tento stav má své výhody i nevýhody. Výhoda může spočívat v pestrosti - každý volí trochu jiný přístup, není tu nějaká jednotná tradiční osnova, protože chybí tradice a není na co navazovat; jiné je zaměření krajinné ekologie pro lesáky, jiné pro zahradníky, krajináře, biology, geografy. Nevýhody - neexistuje zřetelně psaná česká "škola" krajinné ekologie, jednotlivec může obtížně zvládnout celou mimořádně širokou problematiku oboru a ještě držet krok ve výzkumu, navíc při tomto rozšíření je nereálné uvažovat o nějakém velkém koncepčním a dlouhodobém výzkumném grantu v podobě výzkumného záměru. Když jsem se před několika lety pokoušel navrhnout vytvoření výzkumného centra s názvem krajinná ekologie, jeden z anonymních oponentských posudků to odmítal s argumentem, že něco takového u nás nepotřebujeme, že krajinných ekologů je u nás nadbytek !!!

Na rozdíl od pregraduálního studia, v rámci specializovanějšího postgraduálního (doktorského) studia je obor Aplikovaná a krajinná ekologie akreditovaný na více fakultách a univerzitách. Zaměření tohoto oboru je však tak široké až bezbřehé, že někdy bývá po právu označován za jakýsi sběrný koš pro uchazeče, jejichž témata nevyhovují tradičním botanickým, obecně ekologickým, geografickým či naopak techničtěji zaměřeným krajinně inženýrským oborům. Rozpaky vzbuzuje jednak spojení aplikované a krajinné ekologie, jednak tematická rozmanitost pracovišť, kde je tento obor akreditován. Patří mezi ně fakulty přírodovědecké a biologické, agronomické a lesnické, ale také stavební fakulta ČVUT, kde je doktorský obor Aplikovaná a krajinná ekologie akreditován v rámci studijního programu Stavební inženýrství !! Donedávna byl akreditován také na VŠCHT Pardubice, kde byl naštěstí změněn na Chemii a technologii ochrany životního prostředí. Bylo by poučné porovnat třeba jen názvy disertací obhajovaných v tomtéž oboru (Aplikovaná a krajinná ekologie) na tak rozdílných školách. Je zřejmé, že mnoho z nich nemá s krajinnou ekologií nic společného.

Přesto je faktem, že stále vznikají kvalitní diplomové a doktorské práce a krajinně ekologická témata přitahují řadu nadaných studentů. Troufám si tvrdit, že široce uchopitelné téma krajiny je pro studenty dokonce nadprůměrně přitažlivé. S tím potom bohužel kontrastuje omezená možnost uplatnění těch nejlepších, kteří by měli obor dále rozvíjet. Na úřadech, ve státních orgánech či v projektových firmách místa existují, zájem o tento obor a jeho potřeba v praxi jsou tedy nezpochybnitelné. Chybí tu ale odpovídající akademický či resortní ústav, který by obor profiloval. Jestliže je v současné době připravena reorganizace VÚKOZu Průhonice, je třeba podporovat co největší posílení krajinně ekologického výzkumu v rámci tohoto ústavu. To nezajistí případná změna názvu nebo organizační struktury, ale především noví lidé.

KALENDÁŘ AKCÍ

Ekologie krajiny v České republice - výsledky, aplikace a perspektivy. Konference a výroční plenární shromáždění CZ-IALE, 2.-3.2.2007, MZLU Brno
(www.natur.cuni.cz/cziale)

Environmental connections. 4th ESEH conference, 5.-9.6.2007, Amsterdam
(www.let.vu.nl/conference/eseh/call.html)

Landscape classification. Theory and practice. Regionální konference, 15.-17. 6. 2007, Warszawa (e-mail: landscape.wgsr@uw.edu.pl)

IALE World Congress 2007. 25 years Landscape Ecology: Scientific Principles in Practice, 8.-12.7.2007, Wageningen, Nizozemí
(www.iale2007.com)

CONGEO '07. Regions, Localities and Landscapes in New Europe. 7th Moravian Geographical Conference, 27.-31.8.2007, Brno (www.geonika.cz/congeo07.html)

Man in the landscape across frontiers: Landscape and land use changes in Central European border regions. IGU/LUCC Central Europe Conference 2007. 28.8.-4.9.2007, Slovenia - Austria - Slovakia - Czechia (www.luccprague.cz)

Bulletin CZ-IALE, Zpravodaj České společnosti pro krajinnou ekologii
(Regionální organizace IALE České republiky), <http://www.natur.cuni.cz/cziale>.
Vydává CZ-IALE pro interní potřebu svých členů. Redakce: CZ-IALE, Benátská 2, 128 01 Praha 2.
Odpovědný redaktor: Zdeněk Lipský, e-mail: lipsky@natur.cuni.cz;
Technický redaktor: Dušan Romportl, e-mail: dusan@natur.cuni.cz
Číslo **4/2006** vyšlo **30.10. 2006**